

Dosarul nr. 3a-2153/16

Prima instanță Judecătoria Grigoriopol

Judecător Nicolae Costin

D E C I Z I E

18 ianuarie 2017

m u n .

Chișinău

Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău

În componența :

Președintele ședinței

Mihail Ciugureanu

Judecătorii

Anatolie Minciuna Liudmila Popova

Grefier

Simion Diana

examinînd în ședință publică, în ordine de apel pricina civilă de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de Plugaru Chirilă-Marian către Biroul migrație și azil al MAI din Republica Moldova privind anularea actului administrativ

La cererea de apel declarată de Plugaru Chirilă-Marian împotriva hotărârii Judecătoria Grigoriopol din 05 octombrie 2016 prin care cererea de chemare a fost respinsă ca neîntemeiată

C O N S T A T Ă :

La data de 20 aprilie 2016, reclamantul Plugaru Chirilă-Marian s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Biroului migrație și azil al MAI din Republica Moldova, solicitînd anularea actului administrativ .

În motivarea acțiunii reclamantul menționează că, la data de 10.12.2015 s-a adresat la Biroul migrația și azil a MAI cu o cerere privind acordarea statutului de refugiat. Prin Decizia din 01.04.2016 a fost refuzat în admiterea cererii.

Nu este de acord cu decizia enunțată și întru anularea acestei indică că,

la începutul anului 2011 în or.Iași, România s-a dispus arestarea sa întrun dosar penal instrumentat de DIICOT Iași, România pentru infracțiune de contrabandă cu țigări. S-a aflat în arest preventiv circa un an și șapte luni. Ulterior a fost eliberat și s-a judecat pînă la finele anului 2014, în final a primit exagerata pedeapsă de 12 ani de detenție.

Menționează că, aceasta pedeapsă a fost pronunțată în lipsa sa în timpul cînd el nu se afla în România. Nu se consideră vinovat întrucît toate probele din acest dosar au fost falsificate, cauza penală nu a fost examinată obiectiv, multilateral și sub toate aspectele.

Indică, că pînă a fi pornită această urmărire penală în privința sa, el avea un mic business în or. Iași, România. Ca să meargă bine businessul său, era nevoit lunar să achite o sumă de bani polițiștilor de sector, procurorilor din Iași. În perioada anilor 2010-2011 a avut probleme financiare din care cauză nu a putut să achite banii și din acest motiv s-au început toate neplăcerile. Dînsu fiind susținătorul partidului social democrat a lui Victor Ponta care în prezent este urmărit politic de forțele de elită politică a statului român, este persecutat politic și amenințat cu violență și moarte din partea oponenților politici a lui Ponta Victor.

Solicită reclamantul acordarea statutului de refugiat din motivul că are opinie politică contrară guvernanților români care îl persecută și îl amenință că va fi întemnițat, maltratată și chiar omorît, fiind în România, în caz că nu va îndeplini condițiile lor.

Menționează că, în Republica Moldova locuiește începînd cu luna noiembrie 2015, dorește să formeze o familie și să locuiască doar în Republica Moldova.

Prin hotărîrea judecătorei Grigoriopol din 05 octombrie 2016 acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Plugaru Chirilă-Marian în apelul declarat la data de 18 octombrie 2016 a solicitat casarea hotărîrii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărîri privind admiterea acțiunii integrale, invocînd motive similare cu cele din cererea de chemare în judecată.

În conformitate cu prevederile art. 362 alin. (1) CPC, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărîrii, dacă legea nu prevede altfel.

Din actele cauzei rezultă că, hotărîrea instanței de fond a fost

pronunțată public la data de 05 octombrie 2016, iar cererea de apel a fost înaintată la data de 18 octombrie 2016, în termenul legal.

În ședința judiciară a instanței de apel, reprezentantul Biroului migrație și azil -Ion Budeanu, s-a expus pentru respingerea apelului ca neîntemeiat și menținerea hotărîrii primei instanțe.

Apelantul Plugaru Chirilă-Marian fiind citat legal, nu s-a prezentat (f.d. 65). În conformitate cu art. 379 al. (1) CPC Colegiul a dispus examinarea pricinii în ordine de apel în absența acestuia.

Verificînd argumentele expuse în cererea de apel, în raport cu materialele pricinii, Colegiul Civil conchide privind respingerea apelului declarat ca fiind neîntemeiat din următoarele.

Conform art.385 (1) lit. a) CPC, instanța de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul și să mențină hotărîrea primei instanțe.

Litigiul în cauză este de natura contenciosului administrativ, deoarece reclamantul contestă decizia Biroului migrație și azil al MAI din Republica Moldova din 04 aprilie 2016, act administrativ emis de o autoritate publică, cu caracter individual.

Conform art.1 alin.(2) al Legii contenciosului administrativ nr.793 din 10.02.2000, orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente pentru a obține anularea actului, recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei ce i-a fost cauzată.

Conform art. 26 (1) al legii enunțate, actul administrativ contestat poate fi anulat, în tot sau în parte, în cazul în care: a) este ilegal în fond ca fiind emis contrar prevederilor legii; b) este ilegal ca fiind emis cu încălcarea competenței; c) este ilegal ca fiind emis cu încălcarea procedurii stabilite.

Conform art. 17 din Legea nr. 270 din 18.12.2008 privind azilul în Republica Moldova, statutul de refugiat se recunoaște, la solicitare, străinului care, în virtutea unei temeri bine întemeiate de a fi persecutat pe motive de rasă, religie, naționalitate, apartenență la un anumit grup social sau opinie politică, se află în afara țării a cărei cetățenie o deține și care nu poate sau, datorită acestei temeri, nu dorește să se pună sub protecția acestei țări; sau care, nedeținînd nici o cetățenie și găsindu-se în afara țării în care își avea

domiciliul legal și obișnuit, ca urmare a unor astfel de evenimente, nu poate sau, datorită respectivei temeri, nu dorește să se reîntoarcă.

Conform art. 45al legii enunțate, (1) Actele considerate ca fiind o persecuție, în sensul art.17, trebuie : a) să fie suficient de grave prin natura sau prin repetarea lor pentru a putea constitui o violare gravă a drepturilor fundamentale ale omului, în special a drepturilor de la care nu se pot face derogări potrivit art.15 alin.(2) din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, încheiată la Roma la 4 noiembrie 1950, ratificată de Republica Moldova prin Hotărârea Parlamentului nr.1298-XII din 24 iulie 1997; b) să reprezinte o multitudine de măsuri, inclusiv violări ale drepturilor omului, care sînt suficient de grave pentru a afecta o persoană în măsura menționată la lit.a).

(2) Actele de persecuție care pot fi calificate ca atare potrivit alin.(1) pot să ia forma: a) actelor de violență fizică și psihică, inclusiv a celor de violență sexuală;

b) măsurilor legale, administrative, polițienești și/sau judiciare care sînt discriminatorii sau care sînt aplicate într-o manieră discriminatorie; c) acuzării sau pedepsei discriminatorii sau disproporționate; d) imposibilității rejudecării ca urmare a unei pedepse discriminatorii sau disproporționate; e) acuzării sau pedepsirii ca urmare a refuzului de îndeplinire a serviciului militar în caz de conflict, atunci cînd îndeplinirea serviciului militar ar presupune săvîrșirea de infracțiuni sau de acte care cad sub incidența clauzelor de excludere prevăzute la art.17;

f) abuzurilor și actelor discriminatorii împotriva unor persoane din motive de gen sau abuzurilor și actelor discriminatorii împotriva minorilor. (3) Prin vătămări grave, în sensul prezentei legi, se înțelege prezența uneia din următoarele situații: a) existența unei condamnări la pedeapsă capitală sau existența pericolului execuției; b) tortura sau tratamentele ori pedepsele inumane sau degradante aplicate solicitantului în țara sa de origine; c) amenințarea gravă și individuală la viața sau la integritatea corporală a unui civil din motive de violență generalizată în situații de conflict armat internațional sau intern.

În susținerea cererii de acordare a azilului, reclamantul Plugaru Chirilă-Marian invocă că în România este persecutat pentru opinie politică și amenințat cu violență.

Colegiul consideră că argumentele care au fost invocate în susținerea cererii de acordare a azilului nu sunt convingătoare, întru-cît potrivit informației din țara de origine, Plugaru Chirilă-Marian a fost condamnat la 12

ani de privațiune de libertate, de către autoritățile române pentru comiterea infracțiunilor de contrabandă, trafic de imigranți, violență, furt. Pe numele lui Plugaru Chirilă-Marian de către Tribunalul Iași, România au fost eliberate mandate de arest european nr. 15/2004 din 20.11.2014, nr.4/2015 din 30.11.2015 și nr.9/2015 din 19.03.2015.

De asemenea, s-a constatat că Plugaru Chirilă-Marian a intrat ilegal în luna ianuarie 2015, pe teritoriul R.Moldova, iar la sfârșitul lunii decembrie 2015 a solicitat azil politic, când a fost reținut de către autoritățile R.Moldova. Actele de persecuție precum și agentul de persecuție nu au fost identificate.

Colegiul Civil apreciază că eventualele sancțiuni care urmează a fi aplicate în privința lui Plugaru Chirilă-Marian întru executarea sentinței judecătorești pronunțată de o instanță judecătorească competentă, nu pot fi calificate ca măsuri de persecuție în sensul art. 45 din legea nr. 270 privind azilul în Republica Moldova.

Decizia Biroului migrație și azil nr.67/16/DR din 28 martie 2016 cuprinde o analiza complexă a motivelor invocate de Plugaru Chirilă-Marian în cererea privind acordarea azilului și oferă răspunsuri plauzibile la toate aspectele invocate, așa cum obligă art. 50 al. 1 din Legea nr.270 din 18 decembrie 2008 privind azilul în Republica Moldova.

În aceeași ordine de idei, Colegiul menționează și jurisprudența CEDO în materie, conform căreia, orice evaluare a riscurilor care planează asupra solicitantului de azil trebuie să fie individualizată, ținând seama de toate datele speței (cauza R.C. versus Suedia, nr 41827/07, 9 martie 2010; cauza Sufi și Elmi versus Regatul Unit, nr.8319/07 și 11449/07,28 iunie 2011).

În concluzie, Colegiul Civil consideră că instanța de fond corect a concluzionat că nu există temeiuri legale pentru anularea deciziei nr.67/16/DR din 28 martie 2016.

Având în vedere că instanța de fond a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, a aplicat corect normele legale relevante speței, Colegiul Civil ajunge la concluzia de a respinge apelul declarat de Plugaru Chirilă-Marian și a menține hotărârea Judecătoriei Grigoriopol din 05 octombrie 2016.

În contextul celor expuse, conform art. 385 alin. (1) lit. a), 389-390 CPC Colegiul Civil

D E C I D E :

Se respinge ca neîntemeiat apelul declarat de Plugaru Chirilă-Marian.

Se menține hotărârea Judecătorei Grigoriopol din 05 octombrie 2016, adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Plugaru Chirilă-Marian către Biroul de migrație și azil al MAI din Republica Moldova privind anularea actului administrativ.

Decizia este definitivă și executorie, însă poate fi atacată cu recurs în Curtea Supremă de Justiție în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale, prin intermediul Curții Supreme de Justiție.

Președintele ședinței

M.Ciugureanu

Judecătorii

A.Minciuna

L.Popova